

RÅDSDIREKTIV 1999/13/EF

av 11. mars 1999

om begrensning av utslippene av flyktige organiske forbindelser som skyldes bruk av organiske løsemidler i visse virksomheter og anlegg

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I Det europeiske fellesskaps handlingsprogram for miljøet, som ble godkjent av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet ved resolusjon av 22. november 1973⁽¹⁾, 17. mai 1977⁽¹⁾, 7. februar 1983⁽¹⁾, 19. oktober 1987⁽¹⁾ og 1. februar 1993⁽¹⁾, understrekes betydningen av å forebygge og redusere luftforurensning.
- 2) Særlig resolusjonen av 19. oktober 1987 legger vekt på betydningen av fellesskapstiltak rettet mot blant annet gjennomføring av hensiktsmessige standarder for å sikre et høyt vernenivå for folkehelsen og miljøet.
- 3) Det europeiske fellesskap og dets medlemsstater er parter i protokollen til Genève-konvensjonen av 1979 om langtransportert grenseoverskridende luftforurensning, vedrørende bekjempelse av utslipp av flyktige organiske forbindelser med sikte på å begrense deres grenseoverskridende strømninger og strømninger av sekundære fotokjemiske oksidanter som dette medfører, i den hensikt å verne menneskers helse og miljø mot skadelige virkninger.
- 4) Forurensning på grunn av flyktige organiske forbindelser i én medlemsstat har ofte innvirkning på luften og vannet i andre medlemsstater. I henhold til bestemmelsene i traktatens artikkel 130 R er det nødvendig å gjennomføre tiltak på fellesskapsplan.
- 5) På grunn av deres egenskaper fører bruk av organiske løsemidler i visse virksomheter og anlegg til utslipp av organiske forbindelser som kan skade folkehelsen og i tillegg bidra til at

⁽¹⁾ EFT C 99 av 26.3.1997, s. 32.

⁽²⁾ EFT C 287 av 22.9.1997, s. 55.

⁽³⁾ Uttalelse fra Europaparlamentet av 14. januar 1998 (EFT C 34 av 2.2.1998, s. 75), Rådets felles holdning av 16. juni 1998 (EFT C 248 av 7.8.1998, s. 1) og europaparlamentsbeslutning av 21. oktober 1998 (EFT C 341 av 9.11.1998, s. 70).

⁽⁴⁾ EFT C 112 av 20.12.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 139 av 13.6.1977, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT C 46 av 17.2.1983, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT C 328 av 7.12.1987, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT C 138 av 1.2.1993, s. 1.

det i troposfærens grenselag, lokalt og over landegrensene, dannes fotokjemiske oksidanter som gjør skade på visse naturressurser av vital betydning for miljøet og økonomien, og som under visse eksponeringsforhold har skadelig virkning på menneskers helse.

- 6) De alvorlige problemene forbundet med konsentrasjonen av ozon i den høyere delen av troposfæren som har dukket opp i de siste årene, har skapt utbredt bekymring for virkningen på folkehelsen og miljøet.
- 7) Det er derfor nødvendig med forebyggende tiltak for å verne folkehelsen og miljøet mot følgene av særlig farlige utslipp som skyldes bruk av organiske løsemidler, og for å sikre borgerne rett til et rent og sunt miljø.
- 8) Utslippene av organiske forbindelser kan unngås eller reduseres i mange virksomheter og anlegg, for det foreligger eller vil i løpet av de kommende år foreligge erstatningsstoffer som er mindre skadelige. Dersom det ikke finnes passende erstatningsstoffer, bør det treffes andre tekniske tiltak for å redusere utslippene til miljøet i den utstrekning det er teknisk og økonomisk mulig.
- 9) Den bruk av organiske løsemidler og de utslipp av organiske forbindelser som har størst skadelig virkning på folkehelsen, bør reduseres så langt det er teknisk mulig.
- 10) Anlegg og prosesser som omfattes av dette direktiv, og som ikke krever tillatelse i henhold til Fellesskapets regelverk eller nasjonal lovgivning, bør i det minste registreres.
- 11) Eksisterende anlegg og virksomheter bør om nødvendig tilpasses slik at de innen en passende frist oppfyller kravene som gjelder for nye anlegg og virksomheter. Denne fristen bør være forenlig med tidsplanen for overholdelse av rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning⁽¹⁾.
- 12) Relevante deler av eksisterende anlegg som er gjenstand for betydelige endringer, bør som en hovedregel oppfylle kravene for nye anlegg med hensyn til den delen av utstyret som er blitt vesentlig endret.
- 13) Organiske løsemidler brukes i mange forskjellige typer anlegg og virksomheter, slik at det må fastsettes særlige krav i tillegg til de generelle krav, og parallelt med dette fastsettes terskler for størrelsen på de anlegg eller omfanget av de virksomheter som omfattes av dette direktiv.
- 14) Et høyt vernenivå for miljøet krever at det fastsettes og anvendes grenser for utslipp av organiske forbindelser og passende driftsvilkår – i samsvar med prinsippet om bruk av beste tilgjengelige teknikker – for visse anlegg og virksomheter som benytter organiske løsemidler i Fellesskapet.
- 15) I visse tilfeller kan medlemsstatene fritta en driftsansvarlig for forpliktelsen til å overholde grenseverdiene for utslipp fordi andre tiltak, som bruk av produkter eller teknikker uten løsemidler eller med lavt innhold av løsemidler, gjør det mulig å oppnå en tilsvarende utslippsreduksjon.
- 16) Det bør på en passende måte tas hensyn til utslippsreducerende tiltak som ble truffet før dette direktiv trådte i kraft.

⁽¹⁾ EFT L 257 av 10.10.1996, s. 26.

- 17) Andre metoder kan gjøre det mulig å nå målene i dette direktiv på en mer effektiv måte enn ved å gjennomføre ensartede grenseverdier for utslipp. Medlemsstatene kan derfor frita eksisterende anlegg for forpliktelsen til å overholde grenseverdiene for utslipp dersom de gjennomfører en nasjonal plan som gjør det mulig, innenfor fristene fastsatt i dette direktiv, å oppnå en minst like stor reduksjon av utslippene av organiske forbindelser fra disse virksomheter og anlegg.
- 18) Eksisterende anlegg som omfattes av direktiv 96/61/EØF og inngår i en nasjonal plan, kan ikke under noen omstendigheter fritas for forpliktelsen til å overholde bestemmelsene i nevnte direktiv, herunder artikkel 9 nr. 4.
- 19) I mange tilfeller kan det for eksisterende eller nye små og mellomstore anlegg anvendes mindre strenge krav for at de fortsatt skal kunne være konkurransedyktige.
- 20) For kjemisk rensing bør det gjelde en «nullterskel», med forbehold for spesifiserte unntak.
- 21) Utslippene må overvåkes, også ved hjelp av måleteknikker, med sikte på å vurdere de massekonsentrasjonene eller den mengden av forurensende stoffer som det er tillatt å slippe ut til miljøet.
- 22) Den driftsansvarlige bør redusere utslippene av organiske løsemidler, herunder diffuse utslipp, samt utslipp av organiske forbindelser. En løsemiddelbalanse utgjør et viktig verktøy for å kontrollere at denne reduksjonen finner sted. Løsemiddelbalansen gir en viss veiledning, men er ikke tilstrekkelig utviklet til at det kan utarbeides en fellesskapsmetode.
- 23) Medlemsstatene må fastsette en framgangsmåte som skal følges og tiltak som skal treffes ved overskridelse av utslippsgrensene.
- 24) Kommisjonen og medlemsstatene bør samarbeide for å sikre utveksling av opplysninger om gjennomføringen av dette direktiv og om framdriften i arbeidet med å finne erstatningsstoffer —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

Formålet med dette direktiv er å forebygge eller redusere de direkte og indirekte virkningene av utslipp av flyktige organiske forbindelser til miljøet, hovedsakelig til luft, samt de potensielle risikoene for menneskers helse, ved å foreskrive tiltak og framgangsmåter som skal gjennomføres i de virksomheter som er oppført i vedlegg I, i den utstrekning utslippene overskrider tersklene for forbruk av løsemidler angitt i vedlegg II A.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- 1) «anlegg»: en fast teknisk enhet der det utføres én eller flere av de virksomheter som omfattes av virkeområdet definert i artikkel 1, samt enhver annen virksomhet direkte forbundet med den som teknisk sett er knyttet til virksomhetene som utføres på stedet, og som kan ha innvirkning på utslippene,
- 2) «eksisterende anlegg»: et anlegg som er i drift, eller som i henhold til gjeldende regelverk før dette direktivs iverksettelsesdato har tillatelse eller er registrert, eller som det etter vedkommende myndighets oppfatning er inngitt en fullstendig søknad om tillatelse for, forutsatt at dette anlegget settes i drift senest ett år etter dette direktivs iverksettelse,
- 3) «lite anlegg»: et anlegg som hører inn under de laveste terskelområdene for løsemidler i nr. 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 eller 17 i vedlegg II A eller som, for de andre virksomhetene nevnt i vedlegg II A, har et årlig forbruk av løsemidler under 10 tonn,
- 4) «vesentlig endring»:
 - for et anlegg som omfattes av virkeområdet for direktiv 96/61/EØF, definisjonen i nevnte direktiv,
 - for et lite anlegg, en endring av den nominelle kapasiteten som medfører en økning på over 25 % av utslippene av flyktige organiske forbindelser. Enhver endring som etter vedkommende myndighets oppfatning kan ha betydelige negative virkninger på menneskers helse eller på miljøet, anses også som en vesentlig endring,
 - for alle andre anlegg, en endring av den nominelle kapasiteten som medfører en økning på over 10 % av utslippene av flyktige organiske forbindelser. Enhver endring som etter vedkommende myndighets oppfatning kan ha betydelige negative virkninger på menneskers helse eller på miljøet, anses også som en vesentlig endring,
- 5) «vedkommende myndighet»: den eller de myndigheter eller organer som i henhold til medlemsstatenes lovgivning har ansvar for å utføre de oppgaver som følger av dette direktiv,
- 6) «driftsansvarlig»: enhver fysisk eller juridisk person som driver eller eier anlegget, eller som eventuelt i henhold til nasjonal lovgivning har fått overdratt den avgjørende økonomiske råderett med hensyn til den tekniske driften av anlegget,
- 7) «tillatelse»: et skriftlig vedtak der vedkommende myndighet gir tillatelse til drift av et anlegg eller en del av et anlegg,
- 8) «registrering»: en framgangsmåte fastlagt i en rettsakt, der den driftsansvarlige som et minimum underretter vedkommende myndighet om at han har til hensikt å drive et anlegg eller utøve en virksomhet som omfattes av dette direktiv,
- 9) «utslipp»: enhver utledning til miljøet av flyktige organiske forbindelser fra et anlegg,
- 10) «diffuse utslipp»: alle utslipp til luft, jord og vann av flyktige organiske forbindelser, utenom i avgasser og, med mindre annet er angitt i vedlegg II A, av løsemidler i produkter. Dette omfatter uoppfangede utslipp som slippes ut til det ytre miljø gjennom vinduer, dører, ventilasjonsåpninger eller lignende åpninger,
- 11) «avgasser»: sluttutslippet til luft gjennom en skorstein eller et renseanlegg av gasser som inneholder flyktige organiske forbindelser eller andre forurensende stoffer. Volumhastighetene skal uttrykkes i m³/time ved normalt tilstand.
- 12) «totale utslipp»: summen av diffuse utslipp og utslipp i avgasser,

- 13) «utslippsgrenseverdi»: massen av flyktige organiske forbindelser, uttrykt ved særskilte parametere, konsentrasjon, prosent og/eller utslippsnivå, beregnet ved normaltilstand (N), som ikke må overskrides i ett eller flere tidsrom.
- 14) «stoffer»: alle grunnstoffer og deres forbindelser slik de forekommer naturlig eller framstilles industrielt, enten de foreligger fast, flytende eller gassformig,
- 15) «preparat»: blanding eller oppløsning av to eller flere stoffer,
- 16) «organisk forbindelse»: enhver forbindelse som inneholder minst grunnstoffet karbon og ett eller flere av grunnstoffene hydrogen, halogener, oksygen, svovel, fosfor, silisium eller nitrogen, med unntak av karbonoksider og uorganiske karbonater og bikarbonater,
- 17) «flyktig organisk forbindelse»: enhver organisk forbindelse som ved 393,15 K har et damptrykk på 0,01 kPa eller mer, eller som har en tilsvarende flyktighet under de særegne bruksforhold. I dette direktiv anses den kreosotfraksjon som overskrider nevnte damptrykkverdi ved 293,15 K, som en flyktig organisk forbindelse,
- 18) «organisk løsemiddel»: enhver flyktig organisk forbindelse som uten å endres kjemisk brukes alene, eller i forbindelse med andre agenser, til å løse opp råstoffer, produkter eller avfall, eller brukes som rensmiddel til å løse opp smuss, som løsemiddel, som dispergeringsmiddel, som middel for å justere viskositet, som middel for å justere overflatespenning, som mykner eller som konserveringsmiddel,
- 19) «halogenert organisk løsemiddel»: et organisk løsemiddel som inneholder minst ett brom-, klor-, fluor- eller jodatome per molekyl,
- 20) «overflatebelegg»: ethvert preparat, herunder alle organiske løsemidler eller preparater med innhold av organiske løsemidler for å kunne påføres, som brukes for å oppnå en dekorativ, beskyttende eller annen funksjonell virkning på en overflate,
- 21) «klebemiddel»: ethvert preparat, herunder alle organiske løsemidler eller preparater med innhold av organiske løsemidler for å kunne påføres, som brukes for å sikre at de ulike delene av et produkt blir klebet sammen,
- 22) «trykkfarge»: ethvert preparat, herunder alle organiske løsemidler eller preparater med innhold av organiske løsemidler for å kunne påføres, som brukes i en trykkeprosess for å trykke tekst eller bilder på en overflate,
- 23) «lakk»: et gjennomsiktig overflatebelegg,
- 24) «forbruk»: den totale mengde organiske løsemidler som tilføres i et anlegg per kalenderår eller annen tolv månedersperiode, fratrukket de mengder flyktige organiske forbindelser som er gjenvunnet med sikte på gjenbruk,
- 25) «tilførsel»: den mengde organiske løsemidler, i ren tilstand eller i preparater, som brukes ved utførelsen av en virksomhet, herunder løsemidler som er gjenvunnet innenfor eller utenfor anlegget, og som skal medregnes hver gang de brukes ved utførelsen av virksomheten,
- 26) «gjenbruk av organiske løsemidler»: bruk av organiske løsemidler som er gjenvunnet i et anlegg, i teknisk eller kommersielt øyemed, herunder til brensel; dette omfatter ikke gjenvunne løsemidler som til slutt disponeres som avfall,
- 27) «massestrøm»: mengden av flyktige organiske forbindelser som slippes ut, uttrykt i masseenheter/time,

- 28) «nominell kapasitet»: maksimumsmassen av organiske løsemidler som tilføres i et anlegg, som gjennomsnitt over en dag, ved normale driftsforhold og den produksjonsstørrelse anlegget er konstruert for,
- 29) «normal drift»: samtlige perioder da et anlegg eller en prosess er i drift, bortsett fra oppstarting og stansing samt vedlikehold av utstyret,
- 30) «innesluttete forhold»: forhold der driften av et anlegg gjør at de flyktige organiske forbindelsene som frigjøres under virksomheten, samles opp og slippes ut på en kontrollert måte gjennom en skorstein eller renseutstyr og derfor ikke er fullstendig diffuse,
- 31) «normaltilstand», en temperatur på 273,15 K og et trykk på 101,3 kPa,
- 32) «24-timers middelværdi»: det aritmetiske gjennomsnitt av alle gyldige avlesninger foretatt i løpet av en 24-timersperiode ved normal drift,
- 33) «oppstarting og stansing»: operasjoner der et anlegg, en utstyrsdel eller en beholder settes i eller ut av drift eller tomgang. Regelmessig svingende faser i en virksomhet anses ikke som oppstarting og stansing.

Artikkel 3

Forpliktelser som gjelder for nye anlegg

Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at:

- 1) alle nye anlegg oppfyller kravene i artikkel 5, 8 og 9,
- 2) alle nye anlegg som ikke omfattes av direktiv 96/61/EF, registreres eller gis tillatelse før de settes i drift.

Artikkel 4

Forpliktelser som gjelder for eksisterende anlegg

Med forbehold for direktiv 96/61/EF skal medlemsstatene treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at:

- 1) eksisterende anlegg oppfyller kravene i artikkel 5, 8 og 9 senest 31. oktober 2007,
- 2) alle eksisterende anlegg er registrert eller har tillatelse senest 31. oktober 2007,
- 3) anlegg som skal ha tillatelse eller registreres, og som vil gjennomføre reduksjonsplanen i vedlegg II B, melder dette til vedkommende myndighet senest 31. oktober 2005,
- 4) når et anlegg
 - gjennomgår en vesentlig endring, eller
 - for første gang omfattes av dette direktiv som følge av en vesentlig endring,

blir den delen av anlegget som gjennomgår den vesentlige endringen, behandlet enten som et nytt anlegg, eller som et eksisterende anlegg dersom de totale utslipp for hele anlegget ikke overstiger det nivå som ville ha vært nådd dersom den delen som har gjennomgått en vesentlig endring, hadde vært behandlet som et nytt anlegg.

Artikkel 5

Krav

1. Medlemsstatene skal treffe passende tiltak, enten ved spesifisering i vilkårene for tillatelsen eller ved generelle bindende regler, for å sikre at nr. 2-12 overholdes.
2. Alle anlegg skal:
 - a) overholde utslippsgrenseverdiene for avgasser og verdiene for diffuse utslipp eller grenseverdiene for totale utslipp og oppfylle andre krav fastsatt i vedlegg II A,
 - b) eller oppfylle kravene som følger av reduksjonsplanen spesifisert i vedlegg II B.
3.
 - a) For diffuse utslipp skal medlemsstatene anvende verdiene for diffuse utslipp som utslippsgrenseverdier for anleggene. Dersom det kan påvises tilfredsstillende overfor vedkommende myndighet at det er teknisk og økonomisk umulig for et bestemt anlegg å overholde denne verdien, kan vedkommende myndighet gjøre unntak for et slikt enkelt anlegg, forutsatt at det ikke må ventes vesentlige risikoer for menneskers helse eller for miljøet. For hvert unntak må den driftsansvarlige påvise tilfredsstillende overfor vedkommende myndighet at den beste tilgjengelige teknikk blir brukt.
 - b) Virksomhet som ikke kan utføres under innesluttede forhold, kan fritas for forpliktelsen til å oppfylle kravene i vedlegg II A dersom denne muligheten er uttrykkelig nevnt i vedlegget. Reduksjonsplanen i vedlegg II B skal da benyttes, med mindre det er påvist tilfredsstillende overfor vedkommende myndighet at den ikke er teknisk og økonomisk gjennomførbar. I så fall må den driftsansvarlige påvise tilfredsstillende overfor vedkommende myndighet at den beste tilgjengelige teknikk blir brukt.

Medlemsstatene skal framlegge rapport for Kommisjonen om unntak fra bestemmelsene i bokstav a) og b) i samsvar med artikkel 11.

4. For anlegg som ikke gjennomfører reduksjonsplanen, skal renseanlegg installert etter dette direktivs iverksettelsesdato oppfylle samtlige krav i vedlegg II A.
5. Anlegg der det foregår to eller flere virksomheter som hver for seg overskrider tersklene i vedlegg II A, skal:
 - a) for stoffene nevnt i nr. 6, 7 og 8, oppfylle kravene i de nevnte numre for hver enkelt virksomhet,
 - b) for alle andre stoffer:
 - i) enten oppfylle kravene i nr. 2 for hver enkelt virksomhet, eller
 - ii) ha totale utslipp som ikke overstiger utslippet som ville ha vært resultatet dersom punkt i) var blitt anvendt.
6. Stoffe eller preparater som på grunn av sitt innhold av flyktige organiske forbindelser er klassifisert som kreftframkallende, mutagene eller reproduksjonstoksiske i henhold til direktiv 67/548/EØF⁽¹⁾, og som er tildelt eller skal merkes med risikosegningene R45, R46, R49, R60 og

⁽¹⁾ EFT 196 av 16.8.1967, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 98/98/EF (EFT L 355 av 30.12.1998, s.1).

R61, skal så vidt mulig, og idet det tas hensyn til veiledningen i artikkel 7 nr. 1, så snart som mulig erstattes av mindre skadelige stoffer eller preparater.

7. For utslipp av flyktige organiske forbindelser omhandlet i nr. 6 der massestrømmen for det totale volum av forbindelser som krever merking som angitt i nevnte nummer er minst 10 g/time eller høyere, skal en utslippsgrenseverdi på 2 mg/Nm³ overholdes. Utslippsgrenseverdien gjelder den samlede masse av de enkelte forbindelsene.

8. For flyktige halogenforbindelser som er tildelt risikosegning R40, der den samlede massestrømmen av forbindelser som krever merking med R40, er 100 g/time eller høyere, skal en utslippsgrenseverdi på 20 mg/Nm³ overholdes. Utslippsgrenseverdien viser til den samlede masse av de enkelte forbindelsene.

For å verne folkehelsen og miljøet skal utslipp av flyktige organiske forbindelser omhandlet i nr. 6 og 8 i den grad det er teknisk og økonomisk mulig begrenses som utslipp fra et anlegg som drives under innesluttede forhold.

9. Utslipp av flyktige organiske forbindelser som, etter at dette direktiv er trådt i kraft, er tildelt eller behøver å tildeles en av risikosegningene omhandlet i nr. 6 og 8, skal snarest mulig overholde utslippsgrenseverdiene nevnt i henholdsvis nr. 7 og 8.

10. Alle egnede forholdsregler skal treffes for å holde utlippene så små som mulig under oppstarting og stansing.

11. Eksisterende anlegg som benytter eksisterende renseanlegg og overholder følgende utslippsgrenseverdier:

- 50 mg C/Nm³ ved forbrenning,
- 150 mg C/Nm³ ved bruk av annet renseutstyr,

skal være fritatt fra å overholde utslippsgrenseverdiene for avgasser i tabellen i vedlegg II A for en periode på tolv år etter datoen nevnt i artikkel 15, forutsatt at de totale utslipp fra hele anlegget ikke overskrider det som ville ha vært resultatet dersom samtlige krav i tabellen var blitt overholdt.

12. Verken reduksjonsplanen eller anvendelsen av nr. 11 eller artikkel 6 fritar anlegg som slipper ut stoffer angitt i nr. 6, 7 og 8 fra å oppfylle kravene fastsatt i disse numre.

13. Dersom det i samsvar med rådsforordning (EØF) nr. 793/93⁽¹⁾ og kommisjonsforordning (EF) nr. 1488/94⁽²⁾ eller rådsdirektiv 67/548/EØF og kommisjonsdirektiv 93/67/EØF⁽³⁾ foretas en risikovurdering av noen av stoffene som krever merking med R40, R60 eller R61, og som omfattes av dette direktiv, skal Kommisjonen vurdere konklusjonene av risikovurderingen og treffe nødvendige egnede tiltak.

Artikkel 6

Nasjonale planer

⁽¹⁾ EFT L 84 av 5.4.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 161 av 29.6.1994, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 227 av 8.9.1993, s. 9.

1. Med forbehold for direktiv 96/61/EF kan medlemsstatene opprette og iverksette nasjonale planer for reduksjon av utslipp fra virksomheter og industrianlegg omfattet av artikkel 1, med unntak av virksomhet 4 og 11 i vedlegg II A. Ingen av de andre virksomhetene kan unntas fra virkeområdet for dette direktiv ved hjelp av en nasjonal plan. Slike planer skal i gyldighetstiden for den nasjonale plan føre til en reduksjon i de årlige utslippene av flyktige organiske forbindelser fra eksisterende anlegg omfattet av dette direktiv med minst den samme mengde som ville ha vært oppnådd i samme tidsrom ved anvendelse av utslippsgrenseverdiene i artikkel 5 nr. 2 og 3 samt i vedlegg II. Den nasjonale planen, om nødvendig i ajourført versjon, skal framlegges for Kommisjonen på ny hvert tredje år.

Den medlemsstat som oppretter og gjennomfører nasjonale planer, kan fritta eksisterende anlegg for forpliktelsen til å anvende utslippsgrenseverdiene fastsatt i artikkel 5 nr. 2 og 3 samt i vedlegg II. En nasjonal plan kan ikke under noen omstendighet fritta et eksisterende anlegg for forpliktelsen til å overholde bestemmelsene fastsatt i direktiv 96/61/EF.

2. En nasjonal plan skal omfatte en liste over tiltak som er truffet eller bør treffes for at målet fastsatt i nr. 1 skal nås, og særlig inneholde nærmere opplysninger om den foreslåtte overvåking av gjennomføringen av planen. Den skal også omfatte bindende foreløpige reduksjonsmål som framdriften kan måles mot. Den skal være forenlig med de deler av Fellesskapets eksisterende regelverk som gjelder på dette området, herunder de relevante bestemmelser i dette direktiv, og skal angi:

- hvilken eller hvilke virksomheter planen får anvendelse for,
- hvilken utslippsreduksjon disse virksomheter skal oppnå, og som skal tilsvare den som ville ha vært oppnådd ved å anvende utslippsgrensene som angitt i nr. 1,
- hvor mange anlegg planen omfatter og deres totale utslipp samt totale utslipp for hver av virksomhetene.

Planen skal også omfatte en fullstendig beskrivelse av det sett virkemidler som vil bli tatt i bruk for å oppfylle planens krav, bevis for at disse virkemidlene lar seg anvende, samt nærmere opplysninger om de hvordan det kan godtgjøres at planen er overholdt.

3. Medlemsstaten skal framlegge planen for Kommisjonen. Med planen må det følge dokumentasjon som gjør det mulig å kontrollere at målet fastsatt i nr. 1 vil bli nådd, herunder dokumentasjon Kommisjonen måtte be særskilt om. Eksisterende anlegg som gjennomgår en vesentlig endring, skal fortsatt omfattes av den nasjonale planen, såfremt de var omfattet av planen før de gjennomgikk nevnte vesentlige endring.

4. Medlemsstaten skal utpeke en nasjonal myndighet for innsamling og evaluering av opplysningene som kreves i nr. 3, samt for gjennomføring av den nasjonale planen.

5. a) Kommisjonen skal underrette komiteen nevnt i artikkel 13 om kriteriene for evaluering av de nasjonale planene senest ett år etter at dette direktiv er trådt i kraft.
- b) Dersom Kommisjonen, etter å ha vurdert planen, planen framlagt for annen gang eller framdriftsrapportene medlemsstatene har framlagt i henhold til artikkel 11, ikke anser at planens mål vil bli nådd innen den fastsatte fristen, skal den underrette medlemsstaten og komiteen nevnt i artikkel 13 om sin oppfatning og grunngi denne oppfatningen. Dette skal den gjøre innen en frist på seks måneder fra det tidspunkt da den mottok planen eller rapporten. Medlemsstaten skal deretter innen tre måneder underrette Kommisjonen og komiteen om de korrigerende tiltak den vil treffe for å sikre at målene nås.

6. Dersom Kommisjonen innen seks måneder etter å ha mottatt underretning om de korrigerende tiltakene kommer til at disse tiltakene ikke er tilstrekkelige til å sikre at planens mål nås innen den fastsatte fristen, skal medlemsstaten være forpliktet til å oppfylle kravene i artikkel 5 nr. 2 og 3 og i vedlegg II innen fristene fastsatt i dette direktiv med hensyn til eksisterende anlegg. Kommisjonen skal underrette komiteen nevnt i artikkel 13 om sin beslutning.

Artikkel 7

Erstatningsstoffer

1. Kommisjonen skal påse at det utveksles opplysninger mellom medlemsstatene og de berørte virksomheter om bruken av organiske stoffer og eventuelle erstatningsstoffer. Den skal vurdere:

- hvor egnet de aktuelle stoffene er,
- stoffenes mulige virkninger på menneskers helse, særlig ved yrkesmessig eksponering,
- mulige virkninger på miljøet, samt
- de økonomiske konsekvenser, særlig kostnader og nytte ved de respektive alternativer,

med sikte på å utarbeide veiledninger for bruken av stoffer og teknikker som har færrest potensielle virkninger på vann, jord, økosystemer og menneskers helse. Etter utvekslingen av opplysninger skal Kommisjonen offentliggjøre veiledninger for hver virksomhet.

2. Medlemsstatene skal påse at det tas hensyn til veiledningene omhandlet i nr. 1 når det gis tillatelser, og når det utformes generelle bindende regler.

Artikkel 8

Overvåking

1. Medlemsstatene skal pålegge den driftsansvarlige for et anlegg omfattet av dette direktiv en forpliktelse til å forsyne vedkommende myndighet, én gang i året eller på anmodning, med data som gjør det mulig for vedkommende myndighet å kontrollere at dette direktiv overholdes.

2. Medlemsstatene skal påse at kanaler som renseanlegg er tilkople, og hvor det ved det endelige utslippspunktet slippes ut mer enn gjennomsnittlig 10 kg/time av totalt organisk karbon, overvåkes kontinuerlig for å kontrollere at utslippsgrenseverdiene i dette direktiv overholdes.

3. I de andre tilfellene skal medlemsstatene påse at enten kontinuerlige eller periodiske målinger utføres. For periodiske målinger skal det foretas minst tre avlesninger for hver måleoperasjon.

4. Det kreves ikke målinger i tilfeller der det ikke er nødvendig med renseanlegg ved utslippspunktet for å overholde bestemmelsene i direktivet.

5. Kommisjonen skal organisere en utveksling av opplysninger om bruk av løsemiddelbalanser i medlemsstatene på grunnlag av data om gjennomføringen av dette direktiv i løpet av de tre årene som følger etter datoen nevnt i artikkel 15.

Artikkel 9

Overholdelse av utslippsgrenseverdiene

1. Overholdelse/oppfyllelse av følgende skal påvises tilfredsstillende overfor vedkommende myndighet:

- utslippsgrenseverdiene for avgasser, verdiene for diffuse utslipp og grenseverdiene for totale utslipp,
- kravene i henhold til reduksjonsplanen i vedlegg II B,
- bestemmelsene i artikkel 5 nr. 3.

Vedlegg III om løsemiddelbalanse gir en veiledning for hvordan overholdelse av disse parameterene skal godtgjøres.

Gassmengder kan tilsettes avgassene for avkjøling eller fortykning dersom dette er berettiget teknisk sett, men skal ikke tas i betraktning ved beregningen av massekonsentrasjonen av det forurensende stoffet i avgassene.

2. Etter en vesentlig endring skal det på ny kontrolleres at utslippsgrenseverdiene overholdes.

3. Ved kontinuerlig måling skal utslippsgrenseverdiene anses som overholdt dersom:

- a) ingen 24-timers middelerverdier ved normal drift overstiger utslippsgrenseverdiene, og
- b) ingen av timesmiddelverdiene utgjør mer enn 1,5 ganger utslippsgrenseverdiene.

4. Ved periodisk måling skal utslippsgrenseverdiene anses som overholdt dersom, i løpet av en og samme måleoperasjon:

- a) gjennomsnittet for samtlige avlesninger ikke overstiger utslippsgrenseverdiene, og
- b) ingen av timesmiddelverdiene utgjør mer enn 1,5 ganger utslippsgrenseverdiene.

5. Overholdelsen av bestemmelsene i artikkel 5 nr. 7 og 8 skal kontrolleres på grunnlag av summen av massekonsentrasjonene av hver enkelt flyktig organisk forbindelse. I alle andre tilfeller skal overholdelsen kontrolleres på grunnlag av de totale utslipp av organisk karbon, med mindre noe annet er bestemt i vedlegg II A.

Artikkel 10

Manglende oppfyllelse

Dersom det konstateres at kravene i dette direktiv ikke blir oppfylt, skal medlemsstatene treffe passende tiltak for å sikre:

- a) at den driftsansvarlige underretter vedkommende myndighet og treffer de tiltak som er nødvendige for snarest mulig å sørge for at kravene oppfylles igjen,
- b) at dersom manglende oppfyllelse medfører direkte fare for menneskers helse, skal videre drift av virksomheten utsettes så lenge som oppfyllelse ikke gjenopprettes i samsvar med vilkårene i bokstav a).

Artikkel 11

Informasjonssystemer og rapportering

1. Hvert tredje år skal medlemsstatene oversende Kommisjonen opplysninger om gjennomføringen av dette direktiv i form av en rapport. Denne rapporten skal utarbeides på grunnlag av et spørreskjema eller et skjema utformet av Kommisjonen i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 6 i direktiv 91/692/EØF⁽¹⁾. Spørreskjemaet eller skjemaet skal oversendes til medlemsstatene seks måneder før begynnelsen av den perioden rapporten skal omfatte. Rapporten skal oversendes til Kommisjonen innen ni måneder etter utløpet av den treårsperioden den omfatter. Medlemsstatene skal offentliggjøre rapportene samtidig som de oversender dem til Kommisjonen, samtidig som det tas hensyn til begrensningene fastsatt i artikkel 3 nr. 2 og 3 i direktiv 90/313/EØF⁽¹⁾. Den første rapporten skal dekke de tre første årene etter datoen nevnt i artikkel 15.
2. De opplysninger som skal framskaffes i henhold til nr. 1, skal særlig omfatte data som er tilstrekkelig representative til å godtgjøre at kravene i artikkel 5, eventuelt også i artikkel 6, er oppfylt.
3. Kommisjonen skal utarbeide en rapport om gjennomføringen av dette direktiv på grunnlag av data framskaffet av medlemsstatene senest fem år etter at de første rapportene er framlagt av medlemsstatene. Kommisjonen skal framlegge denne rapporten for Europaparlamentet og Rådet, om nødvendig ledsaget av forslag.

Artikkel 12

Offentlig innsyn i opplysningene

1. Med forbehold for direktiv 90/313/EØF skal medlemsstatene treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre, som et minimum, at søknader om tillatelse for nye anlegg eller vesentlige endringer av anleggene som krever tillatelse i henhold til direktiv 96/61/EF, gjøres tilgjengelige for allmennheten i et passende tidsrom, slik at den kan framsette kommentarer før vedkommende myndighet treffer sin beslutning. Med forbehold for direktiv 96/61/EF innebærer dette ingen plikt til å endre presentasjonen av opplysningene allmennheten kan ta del i.

Vedkommende myndighets beslutning, herunder minst en kopi av tillatelsen, og alle senere ajourføringer, må også gjøres tilgjengelige for allmennheten.

De generelle bindende reglene som gjelder for anlegg, og listen over registrerte og tillatte virksomheter skal gjøres tilgjengelige for allmennheten.

2. De resultater av utslippovervåkingen i henhold til vilkårene for tillatelse eller registrering omhandlet i artikkel 8 og 9 som er i vedkommende myndighets besittelse, skal gjøres tilgjengelige for allmennheten.

⁽¹⁾ EFT L 377 av 31.12.1991, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 158 av 23.6.1990, s. 56.

3. Nr. 1 og 2 får anvendelse med forbehold for begrensningene i artikkel 3 nr. 2 og 3 i direktiv 90/313/EØF med hensyn til vedkommende myndighets begrunnelser for å nekte å utlevere opplysninger, f.eks. opplysninger som vedrører forretnings- og industrihemmeligheter.

Artikkel 13

Komité

Kommisjonen skal bistås av en rådgivende komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet, om nødvendig ved avstemning, innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster.

Uttalelsen skal protokollføres; i tillegg skal hver medlemsstat ha rett til å anmode om å få sitt standpunkt protokollført.

Kommisjonen skal i størst mulig grad ta hensyn til komiteens uttalelse. Kommisjonen skal underrette komiteen om på hvilken måte den har tatt hensyn til uttalelsen.

Artikkel 14

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette de sanksjoner som skal gjelde ved overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å håndheve dem. Sanksjonene skal være effektive, stå i forhold til overtredelsen og være avskrekkende. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om disse bestemmelsene senest på den dato som er fastsatt i artikkel 15, og skal så snart som mulig gi underretning om alle påfølgende endringer av bestemmelsene.

Artikkel 15

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen . . . april 2001. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 16

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 11. mars 1999.

For Rådet

J. TRITTIN

Formann

VEDLEGG I

VIRKEOMRÅDE

Dette vedlegget angir de virksomheter som omfattes av artikkel 1. Ved overskridelse av tersklene fastsatt i vedlegg II A kommer virksomhet nevnt i dette vedlegg inn under virkeområdet for dette direktiv. I hvert tilfelle er rengjøring av utstyret inkludert, men ikke rengjøring av sluttproduktet, med mindre annet er opplyst.

Belegging med klebemiddel

- Enhver virksomhet der et klebemiddel påføres en overflate, med unntak av påføring av klebemiddel og laminering i forbindelse med trykking.

Overflatebehandling

- Enhver virksomhet der ett eller flere sammenhengende lag av et overflatebelegg påføres:
 - følgende kjøretøyer:
 - nye biler klassifisert i gruppe M1 i direktiv 70/156/EØF⁽¹⁾ og i gruppe N1 såfremt de behandles i samme anlegg som M1-kjøretøyer,
 - førerhus i lastebiler, definert som førerkupeen, samt enhver integrert kappe beregnet på det tekniske utstyret i kjøretøyer klassifisert i gruppe N2 og N3 i direktiv 70/156/EØF,
 - lastebiler og tilhengere, dvs. kjøretøyer klassifisert i gruppe N1, N2 og N3 i direktiv 70/156/EØF, med unntak av førerhus,
 - busser, dvs. kjøretøyer klassifisert i gruppe M2 og M3 i direktiv 70/156/EØF,
 - tilhengere klassifisert i gruppe O1, O2, O3 og O4 i direktiv 70/156/EØF,
 - metall- og plastoverflater, herunder overflater på luftfartøyer, fartøyer, tog osv.,
 - treoverflater,
 - tekstil-, stoff-, folie- og papiroverflater,
 - lær.

Virksomheten omfatter ikke påføring av metall på underlag ved elektroforese eller kjemisk sprøyting. Dersom overflatebehandlingen omfatter et trinn der den samme artikkelen blir påført trykk, anses dette trinnet, uansett hvilken teknikk som benyttes, som en del av

⁽¹⁾ EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 97/27/EF (EFT L 233 av 25.8.1997, s. 1).

overflatebehandlingen. Trykking som særskilt virksomhet inngår derimot ikke, men kan være omfattet av direktivet når den spesielle teknikken hører under dets virkeområde.

Båndlakkering

- Enhver virksomhet der oppspolte bånd av stål, rustfritt stål, belagt stål, kopperlegeringer eller aluminium påføres et filmdannende belegg eller et laminat i en kontinuerlig prosess.

Kjemisk rensing

- Enhver industriell eller kommersiell virksomhet der det i et anlegg benyttes flyktige organiske forbindelser til rensing av klær, møbler eller andre lignende forbruksvarer, med unntak av manuell fjerning av skjolder og flekker i tekstil- og klesindustrien.

Produksjon av skotøy

- Enhver virksomhet basert på produksjon av skotøy eller deler av skotøy.

Produksjon av overflatebelegg, lakker, trykkfarger og klebemidler

- Framstilling av ovennevnte ferdige produkter, samt mellomprodukter dersom dette skjer på samme sted, utført ved blanding av pigmenter, harpikser og klebende stoffer ved bruk av organiske løsemidler eller andre bærestoffer; produksjonen innbefatter dispergering og predispergering, justering av viskositet og farge samt fylling av ferdig produkt på beholder.

Farmasøytisk produksjon

- Kjemisk syntese, fermentering, ekstraksjon, tilbereding og ferdiggjøring av legemidler samt framstilling av mellomprodukter dersom dette skjer på samme sted.

Trykking

- Enhver virksomhet basert på reproduksjon av tekst og/eller bilder ved at trykkfarge overføres til en overflate ved hjelp av en bildebærer. Denne virksomheten omfatter også tilknyttede teknikker som lakkering, overflatebehandling og laminering. Imidlertid omfattes bare følgende spesifiserte virksomheter av dette direktiv:
 - *fleksografi*: trykkteknikk basert på bruk av en bildebærer av gummi eller elastiske polymerer med en trykkende del som er opphøyd i forhold til den ikke-trykkende delen, og på bruk av flytende trykkfarge som tørker ved fordampning,
 - *rotasjons-offsettrykking med varmlufttørring*: offsetteknikk med en bildebærer der den trykkende og den ikke-trykkende delen ligger i samme plan. Med rotasjonstrykking menes at materialet som skal påføres trykk, føres inn i maskinen fra en bane, og ikke som enkeltark. Den ikke-trykkende delen av bildebæreren behandles slik at den tiltrekker vann og avviser trykkfargen. Den trykkende delen behandles slik at den mottar og overfører trykkfarge til den overflaten som skal påføres trykk. Fordampningen foregår i en ovn der materialet som er påført trykk, varmes opp ved hjelp av varmluft,
 - *laminering i forbindelse med trykking*: sammenklebing av to eller flere bøyelige materialer slik at det framkommer laminaer,
 - *publikasjonsdyptrykk*: dyptrykking av papir til tidsskrifter, brosjyrer, kataloger og lignende produkter ved bruk av toluenbaserte trykkfarger,

- *dypptrykk*: trykking ved bruk av en sylindrisk bildebærer der den trykkende delen befinner seg i fordypninger og den ikke-trykkende delen er opphøyd, og der det brukes flytende trykkfarge som tørker ved fordampning. Trykkfargen fordeler seg i fordypningene, og den ikke-trykkende delen av bildebæreren rengjøres for trykkfarge før overflaten som skal påføres trykk, kommer i kontakt med sylindere og løfter trykkfargen opp av fordypningene,
- *rotasjons-serigrafi*: rotasjonstrykking som består i å avsette trykkfargen på den overflaten som skal påføres trykk ved å presse den gjennom en porøs bildebærer der den trykkende delen er åpen og den ikke-trykkende delen er tildekket. Ved denne teknikken brukes det trykkfarge som bare tørker ved fordampning. Med rotasjonstrykking menes at materialet som skal påføres trykk, føres inn i maskinen fra en bane, og ikke som enkeltark,
- *lakkerings*: virksomhet der lakk eller et klebende belegg påføres et bøyelig materiale med henblikk på senere å forsegle emballasje.

Omdanning av gummi

- Enhver virksomhet som omfatter blanding, knaing, kalandrering, ekstrudering og vulkanisering av naturgummi eller syntetisk gummi samt enhver tilknyttet virksomhet med det formål å bearbeide naturgummi eller syntetisk gummi til et ferdig produkt.

Overflaterensning

- Enhver virksomhet med unntak av kjemisk rensing der det brukes organiske løsemidler for å fjerne urenheter fra overflaten på en gjenstand, herunder avfetting. Rensing som består av mer enn ett trinn før eller etter enhver annen virksomhet, anses som én enkelt overflaterensningsvirksomhet. Denne operasjonen omfatter ikke rensing av utstyret som benyttes, bare rensing av produktenes overflate.

Ekstraksjon av vegetabilsk olje og animalsk fett samt raffinering av vegetabilsk olje

- Enhver virksomhet som består i å ekstrahere vegetabilsk olje fra frø og annet vegetabilsk materiale, bearbeiding av tørrstoffer beregnet på produksjon av fôr, rensing av fett og vegetabilsk olje utvunnet fra frø og fra vegetabilsk og/eller animalsk materiale.

Lakkerings og omlakkerings av kjøretøyer

- Enhver industriell eller kommersiell virksomhet basert på belegging av overflater samt tilknyttet avfetting i forbindelse med:
 - lakkerings av veigående kjøretøyer som definert i direktiv 70/156/EØF eller av del av slike kjøretøyer i forbindelse med reparasjon, vedlikehold eller dekorering utenfor produksjonsanleggene, eller
 - påføring av originallakk på veigående kjøretøyer som definert i direktiv 70/156/EØF eller på del av et slike kjøretøyer, ved bruk av materialer av samme type som etterbehandlingsmaterialer, når dette utføres utenom den opprinnelige produksjonslinje, eller
 - lakkerings av tilhengere (herunder semitrailere) (gruppe O).

Belegging av viklingsråd

- Enhver virksomhet basert på belegging av metalledere brukt til vikling av spoler i transformatorer, motorer osv.

Impregnering av tre

- Enhver virksomhet som går ut på å impregnere trelast.

Laminering av tre og plast

- Enhver virksomhet som går ut på å lime sammen tre og/eller plast for å produsere laminater.

VEDLEGG II A

I. TERSKLER OG UTSLIPPSGRENSEVERDIER

	Virksomhet (forbruksterskel for løsemiddel i tonn/år)	Terskel (for- bruks- terskel for løse- middel i tonn/år)	Utslipps- grense- verdi for avgasser (mg C/Nm ³)	Grenseverdier for diffuse utslipp (i prosent av tilførsel)		Grense- verdier for totale utslipp		Særlige bestemmelser
				Nye an- legg	Eksi- ster- ende an- legg	Nye an- legg	Eksi- ster- ende an- legg	
1	Rotasjons- offsettrykking med varmlufttørring (>15)	15-25 >25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Løsemiddelrest i ferdig produkt anses ikke som diffust utslipp
2	Publikasjonsdystrykk (>25)		75	10	15			
3	Andre former for dystrykk, fleksografi, rotasjonsserigrافي, laminerings- eller lakkeringsenheter (>15), trykking ved bruk av rotasjons-serigrافي på tekstil eller kartong (>30)	15-25 >25 >30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Terskel for rotasjonsserigrافي på tekstil og kartong
4	Overflaterensing ⁽¹⁾ (>1)	1-5 >5	20 ⁽²⁾ 20 ⁽²⁾	15 10				⁽¹⁾ Ved bruk av forbindelsene nevnt i artikkel 5 nr. 6 og 8. ⁽²⁾ Grensen viser til forbindelsenes masse i mg/Nm ³ og ikke til totalt karbon.
5	Annen overflaterensing (>2)	2-10 >10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Disse grenseverdiene får anvendelse bare på anlegg som godtgjør overfor vedkommende myndighet at det gjennomsnittlige innholdet av løsemidler i samtlige anvendte renseprodukter ikke overstiger 30 vekt%.
6	Lakkering (<15) og omlakkering av biler	>0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ Overholdelse i henhold til artikkel 9 nr. 3 bør godtgjøres på grunnlag av gjennomsnitts- målinger hvert

	Virksomhet (forbruksterskel for løsemiddel i tonn/år)	Terskel (forbruksterskel for løsemiddel i tonn/år)	Utslippsgrenseverdi for avgasser (mg C/Nm ³)	Grenseverdier for diffuse utslipp (i prosent av tilførsel)		Grenseverdier for totale utslipp		Særlige bestemmelser
				Nye anlegg	Eksisterende anlegg	Nye anlegg	Eksisterende anlegg	
								15. minutt.
7	Båndlakkering (>25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ For anlegg som benytter teknikker som muliggjør gjenbruk av gjenvunne løsemidler, skal utslippsgrensen være 150.
8	Annen overflatebehandling, herunder av metall, plast, tekstil ⁽⁵⁾ , stoff, folie og papir (>5)	5-15 >15	100 ⁽¹⁾⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾⁽³⁾⁽⁴⁾	20 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Utslippsgrensen gjelder for beleggings- og tørkeprosesser under innesluttede forhold. ⁽²⁾ Den første utslippsgrenseverdien gjelder for tørkeprosesser, den andre for beleggingsprosesser. ⁽³⁾ For anlegg for beleggning av tekstil der det benyttes teknikker som muliggjør gjenbruk av gjenvunne løsemidler, skal total utslippsgrense for beleggings- og tørkeprosesser være 150. ⁽⁴⁾ Beleggning som ikke kan utføres under innesluttede forhold (f.eks. skipsbygging, lakkering av fly), kan fravike disse grenseverdiene i samsvar med artikkel 5 nr. 3 bokstav b). ⁽⁵⁾ Rotasjonsserigrafier på tekstil omfattes av virksomhet nr. 3.
9	Beleggning av viklingstråd (>5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Gjelder for anlegg der trådens diameter i snitt er

	Virksomhet (forbruksterskel for løsemiddel i tonn/år)	Terskel (for- bruks- terskel for løse- middel i tonn/år)	Utslipps- grense- verdi for avgasser (mg C/Nm ³)	Grenseverdier for diffuse utslipp (i prosent av tilførsel)		Grense- verdier for totale utslipp		Særlige bestemmelser
				Nye an- legg	Eksi- ster- ende an- legg	Nye an- legg	Eksi- ster- ende an- legg	
								□ 0,1 mm. (²) Gjelder for alle andre anlegg.
10	Overflatebehandling av tre (>15)	15-25 >25	100 (¹) 50/75 (²)	25 20				(¹) Utslippsgrense- verdien gjelder for beleggings- og tørkeprosesser under innesluttede forhold. (²) Den første utslippsgrense- verdien gjelder for tørkeprosesser, den andre for beleg- gingsprosesser.
11	Kjemisk rensing					20 g/kg (¹)(²)(³)		(¹) Uttrykt i masse av løsemiddel per kg rensed og tørket produkt. (²) Utslippsgrensen i artikkel 5 nr. 8 gjelder ikke for denne sektoren. (³) Følgende unntak gjelder bare for Hellas: grense- verdien for totale utslipp gjelder ikke i et tidsrom av 12 år etter den dato dette direktiv får virkning, for eksisterende anlegg i fjernliggende områder og/eller på øyer med befolkning under 2000 fastboende innbyggere, der bruk av avansert teknologisk utstyr ikke er økonomisk mulig.
12	Impregnering av tre (>25)		100 (¹)	45		11 kg/m ³		(¹) Gjelder ikke for impregnering med kreosot.
13	Overflatebehandling av lær (>10)	10-25 >25 (>10)(¹)				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Utslippsgrensene er angitt i gram løsemiddel sluppet ut per m ² framstilt produkt. (¹) For overflate- behandling av lær i

	Virksomhet (forbruksterskel for løsemiddel i tonn/år)	Terskel (forbruksterskel for løsemiddel i tonn/år)	Utslippsgrenseverdi for avgasser (mg C/Nm ³)	Grenseverdier for diffuse utslipp (i prosent av tilførsel)		Grenseverdier for totale utslipp		Særlige bestemmelser
				Nye anlegg	Eksisterende anlegg	Nye anlegg	Eksisterende anlegg	
								møbler og særlige lærvarer brukt som små forbruksartikler, f.eks. vesker, belter, lommebøker osv.
14	Produksjon av skotøy (>5)						25 g per par	Grensene for totale utslipp er angitt i gram løsemiddel sluppet ut per produsert par.
15	Laminering av tre og plast (>5)						30 g/m ²	
16	Påføring av klebemiddel (>5)	5-15 >15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Ved bruk av teknikker som muliggjør gjenbruk av gjenvunne løsemidler, er utslippsgrenseverdien i avgassene 150.
17	Produksjon av overflatebelegg, lakker, trykkfarger og klebemidler (>100)	100-1000 >1000	150 150	5 3		5 % av tilførsel 3 % av tilførsel		Grenseverdien for diffuse utslipp omfatter ikke løsemidler som selges sammen med preparater i lufttette beholdere.
18	Omdanning av gummi (>15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25% av tilførsel		⁽¹⁾ Ved bruk av teknikker som muliggjør gjenbruk av gjenvunne løsemidler, er utslippsgrenseverdien i avgassene 150. ⁽²⁾ Grenseverdien for diffuse utslipp omfatter ikke løsemidler som selges sammen med preparater i lufttette beholdere.
19	Ekstraksjon av vegetabilsk olje og animalsk fett og raffinering av vegetabilsk olje (>10)					Animalsk fett: 1,5 kg/tonn Ricinusolje: 3,0 kg/tonn Rapsfrø: 1,0 kg/tonn Solsikkefrø: 1,0 kg/tonn Soyabønner (normal nedmalingsgrad): 0,8 kg/tonn Soyabønner (hvite flak): 1,2 kg/tonn		⁽¹⁾ Grenseverdiene for totale utslipp for anlegg som bearbeider enkeltpartier av frø og annet vegetabilsk materiale, bør fast-settes av vedkommende myndighet i hvert enkelt tilfelle ved bruk av de beste tilgjengelige teknikker. ⁽²⁾ Gjelder for alle fraksjoneringsprosesser med unntak av avsliming (fjerning av planteslimholdig materiale fra oljen). ⁽³⁾ Gjelder for avsliming.

	Virksomhet (forbruksterskel for løsemiddel i tonn/år)	Terskel (for- bruksterskel for løse- middel i tonn/år)	Utslipps- grense- verdi for avgasser (mg C/Nm ³)	Grenseverdier for diffuse utslipp (i prosent av tilførsel)		Grense- verdier for totale utslipp		Særlige bestemmelser
				Nye an- legg	Eksi- ster- ende an- legg	Nye an- legg	Eksi- ster- ende an- legg	
						Andre typer frø og vegetabilsk materiale: 3 kg/tonn ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonn ⁽²⁾ 4 kg/tonn ⁽³⁾		
20	Farmasøytisk produksjon (>50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5% av tilførsel	15% av tilførsel	⁽¹⁾ Ved bruk av teknikker som muliggjør gjenbruk av gjenvunne løsemidler, er utslippsgrense- verdien i avgassene 150. ⁽²⁾ Grenseverdien for diffuse utslipp omfatter ikke løsemidler som selges sammen med preparater i lufttette beholdere.

II. BILLAKKERINGSBRANSJEN

Grenseverdiene for totale utslipp er angitt i gram løsemiddel som slippes ut i forhold til produktets overflateområde i kvadratmeter og i kilo løsemiddel som slippes ut i forhold til karosseriet.

Overflateområdet for produkter som er oppført nedenfor, defineres slik:

- overflateområdet beregnet på grunnlag av det totale området som skal elektroforesebehandles, og overflateområdet av samtlige deler som eventuelt føyes til i løpet av de påfølgende trinn i behandlingen, og som påføres samme belegg som det som benyttes på vedkommende produkt, eller det totale området av produktet som behandles i anlegget.

Overflateområdet som skal elektroforesebehandles, beregnes ved hjelp av følgende formel:

$$\frac{2 \times \text{produktets totalvekt}}{\text{metallplatens gjennomsnittstykkelse} \times \text{metallplatens densitet}}$$

Denne metoden skal også anvendes for andre belagte deler laget av platemetall.

Dataassistert konstruksjon (DAK) eller tilsvarende metoder skal brukes ved beregning av overflateområdet av de andre delene som føyes til, eller det totale overflateområdet som behandles i anlegget.

Grenseverdien for totale utslipp i nedenstående tabell viser til samtlige trinn i prosessen, utført i samme anlegg, fra elektroforese eller enhver annen beleggingsprosess fram til avsluttende voksing og polering, samt til løsemiddelet som benyttes til rensing av utstyr, herunder sprøytebokser og annet fastmontert utstyr, både under og utenom produksjonsprosessen. Utslippsgrenseverdien er angitt i total vekt av organiske forbindelser per m² av det totale behandlede område og i total masse av organiske forbindelser per kjøretøykarosseri.

Virksomhet (terskel for forbruk av løsemidler i tonn/år)	Produksjonsterskel (viser til årsproduksjon av det behandlede produkt)	Grenseverdi for totale utslipp	
		Nye anlegg	Eksisterende anlegg
Lakkering av nye kjøretøyer (>15)	>5000	45 g/m ² eller 1,3 kg/karosseri + 33 g/m ²	60 g/m ² eller 1,9 kg/karosseri + 41 g/m ²
	☐ 5000 selvbærende karosseri eller >3500 chassis-bygd	90 g/m ² eller 1,5 kg/karosseri + 70 g/m ²	90 g/m ² eller 1,5 kg/karosseri + 70 g/m ²
		Grenseverdi for totale utslipp (g/m ²)	
Lakkering av nye førerhus >(15)	☐ 5000 >5000	65 55	85 75
Lakkering av nye vare- og lastebiler >(15)	☐ 2500 >2500	90 70	120 90
Lakkering av nye busser	☐ 2000 >2000	210 150	290 225

Billakkeringsanlegg med løsemiddelforbruk under terskelverdien i ovenstående tabell skal oppfylle kravene for billakkerings og omlakkering i vedlegg II A.

VEDLEGG II B

REDUKSJONSPLAN

1. Prinsipper

Formålet med reduksjonsplanen er å tilby den driftsansvarlige muligheten til med andre midler å oppnå en utslippsreduksjon tilsvarende den han ville ha oppnådd ved å overholde utslippsgrenseverdiene. For dette formål kan den driftsansvarlige benytte en hvilken som helst reduksjonsplan som er særskilt utformet for hans anlegg, forutsatt at sluttresultatet er en tilsvarende utslippsreduksjon. Medlemsstatene skal framlegge rapport for Kommisjonen, jf. artikkel 11 i direktivet, om framdriften i arbeidet med å nå fram til samme utslippsreduksjon, herunder om erfaringer som er vunnet i forbindelse med anvendelsen av reduksjonsplanen.

2. Praksis

Nedenstående program kan anvendes i virksomhet som går ut på å påføre overflatebelegg, lakker, klebemidler eller trykkfarger på en overflate. I tilfeller der metoden ikke passer, kan vedkommende myndighet gi den driftsansvarlige tillatelse til å benytte enhver annen metode som etter dens oppfatning oppfyller de prinsippene som er skissert i dette vedlegg. I den forbindelse skal det tas hensyn til følgende forhold:

- i) dersom erstatningsstoffer med lavt eller ikke noe innhold av løsemidler fremdeles er under utvikling, må den driftsansvarlige gis en forlenget tidsfrist for gjennomføringen av sine planer for å redusere utslippene,
- ii) referansepunktet for utslippsreduksjonen bør så vidt mulig svare til de utslipp som ville ha vært resultatet dersom det ikke var blitt truffet noen form for reduksjonstiltak.

Følgende reduksjonsplan skal gjelde for anlegg der det kan forutsettes et konstant innhold av tørrstoff i produktet, og dette innholdet kan brukes til å definere referansepunktet for utslippsreduksjonen:

- i) Den driftsansvarlige skal framlegge en utslippsreduksjonsplan som særlig skal ta sikte på å senke det gjennomsnittlige innholdet av tilførte løsemidler, og/eller på å øke effektiviteten i bruken av tørrstoff med sikte på å redusere de totale utslipp fra anlegget til en bestemt prosentandel av de årlige referanseutslippene, kalt målutslippet. Dette skal gjøres innenfor følgende tidsramme:

Frist		Høyeste tillatte årlige utslipp
Nye anlegg	Eksisterende anlegg	
31.10.2001 31.10.2004	31.10.2005 31.10.2007	Målutslipp x 1,5 Målutslipp

- ii) De årlige referanseutslippene beregnes på følgende måte:
- a) Den totale masse tørrstoff i det årlige forbruk av overflatebelegg og/eller trykkfarge, lakk og klebemiddel bestemmes. Tørrstoff er samtlige materialer i overflatebelegg, trykkfarger, lakker og klebemidler som har fast form når vann eller flyktige organiske forbindelser har fordampet.
 - b) De årlige referanseutslippene beregnes ved å multiplisere den utregnede masse i bokstav a) med den relevante faktor i følgende tabell. Vedkommende myndighet kan justere disse faktorene for anlegg der tørrstoffene brukes på en mer effektiv måte.

Virksomhet	Multiplikasjonsfaktor brukt i forbindelse med nr. ii) bokstav b)
Dyptrykk, fleksografi, laminering og lakkering i forbindelse med trykking, overflatebehandling av tre, tekstiler, stoffer, folie eller papir; påføring av klebemidler	4
Båndlakkering, lakkering og omlakkering av kjøretøyer	3
Belegging som innebærer produktkontakt med matvarer, belegging i luft- og romfartsindustrien	2,33
Annen belegging og rotasjonsserigrافي	1,5

- c) Målutslippet er lik det årlige referanseutslippet multiplisert med en prosentsats som er lik:
 - (grenseverdien for diffuse utslipp + 15) for anlegg under nr. 6 og de laveste terskelområdene i nr. 8 og 10 i vedlegg II A,
 - (grenseverdien for diffuse utslipp + 5) for alle andre anlegg.
- d) Grenseverdiene anses overholdt når det faktiske utslippet av løsemidler, bestemt ved løsemiddelbalansen, er lik eller lavere enn målutslippet.

VEDLEGG III

LØSEMIDDELBALANSE

1. Innledning

Dette vedlegg inneholder en veiledning for å sette opp en løsemiddelbalanse. Den beskriver de prinsipper som skal anvendes (punkt 2), presenterer en ramme for massebalansen (punkt 3) og angir kravene for kontroll av overholdelsen (punkt 4).

2. Prinsipper

Løsemiddelbalansen har følgende formål:

- i) kontroll av overholdelse som spesifisert i artikkel 9 nr. 1,
- ii) identifikasjon av framtidige reduksjonsmuligheter,
- iii) muliggjøre informasjon til allmennheten om bruk av løsemidler, utslipp av løsemidler og oppfyllelse av kravene i dette direktiv.

3. Definisjoner

Følgende definisjoner angir en ramme for utarbeidelsen av massebalansen.

Organiske løsemidler som går inn i produksjonen (I):

- I1. Mengden av organiske løsemidler, i ren tilstand eller i innkjøpte preparater, som brukes som tilførsel i prosessen i det tidsrom massebalansen beregnes over.
- I2. Mengden av organiske løsemidler, i ren tilstand eller i preparater som gjenvinnes og gjenbrukes som løsemiddeltilførsel i prosessen (gjenvunnet løsemiddel medregnes hver gang det brukes i utførelsen av virksomheten).

Organiske løsemidler som går ut av produksjonen (O):

- O1. Utslipp i avgasser.
- O2. Tap av organiske løsemidler i vann, idet det om nødvendig ved beregningen fastsatt i O5 tas hensyn til behandlingen av spillvann.
- O3. Mengden av organiske løsemidler som er igjen i form av urenheter eller restmengder i produktene som prosessen resulterer i.
- O4. Uoppfangede utslipp av organiske løsemidler til luft, herunder alminnelig ventilasjon av rom der luften slippes ut til miljøet gjennom vinduer, dører, ventilasjonsåpninger og lignende åpninger.
- O5. Tap av organiske løsemidler og/eller organiske forbindelser på grunn av kjemiske eller fysiske reaksjoner (herunder løsemidler og forbindelser som destrueres

f.eks. ved forbrenning eller annen behandling av avgasser eller spillvann, eller som fanges opp, f.eks. ved adsorpsjon, med mindre de medregnes under O6, O7 eller O8).

O6. Organiske løsemidler i innsamlet avfall.

O7. Organiske løsemidler, eller organiske løsemidler i preparater, som selges eller er beregnet på å selges som produkt med kommersiell verdi.

O8. Organiske løsemidler i preparater, gjenvunnet for gjenbruk, men ikke som tilførsel i prosessen, med mindre de medregnes under O7.

O9. Organiske løsemidler som slippes ut på annen måte.

4. Veiledning for bruk av løsemiddelbalansen i forbindelse med kontroll av oppfyllelsen av kravene

Bruken av løsemiddelbalansen avhenger av de konkrete krav som skal kontrolleres:

i) Kontroll av overholdelse av reduksjonsalternativet i vedlegg II B, med en grenseverdi for totale utslipp angitt i løsemiddelutslipp per produktenhet, eller på en annen måte oppgitt i vedlegg II A.

a) For alle virksomheter omfattet av vedlegg II B bør løsemiddelbalansen utarbeides årlig med sikte på å bestemme forbruket (C). Forbruket kan beregnes ved bruk av følgende ligning:

$$C = I1 - O8$$

Parallelt med dette bør mengden av tørrstoff brukt i belegging bestemmes for å beregne de årlige referanseutslippene og målutslippet.

b) Løsemiddelbalansen utarbeides hvert år for å bestemme de totale utslippene (E) og vurdere overholdelsen av en grenseverdi for totale utslipp angitt som løsemiddel sluppet ut per produktenhet eller på en annen måte oppgitt i vedlegg II A. Utslippene kan beregnes ved bruk av følgende ligning:

$$E = F + O1$$

der F er det diffuse utslippet som definert i punkt ii) bokstav a). Utslippstallet divideres deretter med den parameter som gjelder for det aktuelle produktet.

c) Løsemiddelbalansen utarbeides hvert år for å bestemme de totale utslipp for alle berørte virksomheter og vurdere oppfyllelsen av kravene i artikkel 5 nr. 5, bokstav b) punkt ii). Dette tallet sammenholdes deretter med de totale utslipp som ville ha vært resultatet dersom kravene i vedlegg II var blitt oppfylt separat for hver virksomhet.

ii) Bestemmelse av diffuse utslipp som skal sammenholdes med verdiene for diffuse utslipp i vedlegg II A:

a) *Metode*

Diffuse utslipp kan beregnes ved bruk av følgende ligning:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

eller

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Denne mengden kan bestemmes ved direkte måling av mengder eller ved en tilsvarende beregning, f.eks. på grunnlag av anleggets effektivitet med hensyn til å fange opp utslipp.

Grenseverdien for diffuse utslipp angis som en andel av tilførselen som kan beregnes ved bruk av følgende ligning:

$$I = I1 + I2$$

b) *Hyppighet*

Diffuse utslipp kan bestemmes ved hjelp av en serie korte, men representative målinger. De trenger ikke å foretas på ny før utstyret endres.